

Σχόλιο στην παραβολή του Ασώτου

Ορθοδοξία και Ο

π. Ανδρέα Αγαθοκλέους

Η παραβολή αυτή, γνωστή από τα παιδικά μας χρόνια, κρύβει δύο αβύσσους: της ανθρώπινης κατάντιας και της Θεϊκής αγάπης. Όποιος δεν έζησε την ασωτία του δεν ξέρει τι σημαίνει πατρική αγκαλιά. Ο άνθρωπος επιστρέφει σε Αυτόν που ποτέ δεν τον ξέγραψε.

Η ασωτία δε βρίσκεται βασικά στην ανήθικη ζωή. Γιατί η ανήθικη ζωή είναι έκφραση της βαθύτερης, της υπαρξιακής ασωτίας, όπου το πρόσωπο γίνεται άτομο, αυτονομείται, ζει χωρίς τη Ζωή, την κοινωνία, τη σχέση. Η ασωτία στην πραγματικότητα είναι θάνατος. Χωρίζεσαι από Αυτόν που σου δίνει ζωή, τρέφοντάς σε με την αγάπη Του που είναι το παν.

Υπάρχουν άλλοι που ονομάζουν την παραβολή του ασώτου «παραβολή του σπλαχνικού πατέρα», τονίζοντας πιο πολύ την αγάπη παρά την ασωτία. Η αγάπη Του αποδείχτηκε τέλεια και αληθινή την ώρα της ασωτίας του υιού. Γιατί δεν είχε λόγο να τον αγαπήσει. Ήταν άσωτος! Αλλά «δεν έχουμε τους λόγους μας που αγαπούμε». Αν υπήρχαν λόγοι, τότε η αγάπη θα ήταν ελλιπής, εφόσον σταματώντας οι λόγοι που υφίστανται, για τους οποίους αγαπούμε, σταματά η αγάπη μας. [\(περισσότερα...\)](#)